

Samling af Afgørelser

Sag C-86/12

**Adzo Domenyo Alokpa m.fl.
mod
Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration**

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour administrative (Luxembourg))

»Unionsborgerskab — artikel 20 TEUF og 21 TEUF — direktiv 2004/38/EF — opholdsret for en tredjelandstatsborger, som er beslægtet i direkte opstigende linje med mindreårige unionsborgere — unionsborgere, der er født i en anden medlemsstat end den, hvor de har statsborgerskab, og som ikke har gjort brug af deres ret til fri bevægelighed — grundlæggende rettigheder«

Sammendrag – Domstolens dom (Anden Afdeling) af 10. oktober 2013

1. *Unionsborgerskab — traktatens bestemmelser — retten til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område — direktiv 2004/38 — mindreårige unionsborgere, som aldrig har udøvet deres ret til fri bevægelighed, altid har opholdt sig i bopælsmedlemsstaten, og som er statsborgere i en anden medlemsstat — bopælsmedlemsstatens afslag på at anerkende en opholdsret for en tredjelandstatsborger, der er forælder til nævnte unionsborgere — tilladt — forpligtelse til at opfylde betingelsen om at råde over tilstrækkelige midler og en sygeforsikring, der dækker samtlige risici i bopælsmedlemsstaten*

(Art. 20 TEUF og 21 TEUF; Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38, art. 7, stk. 1)

2. *Unionsborgerskab — traktatens bestemmelser — retten til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område — mindreårige unionsborgere, som aldrig har udøvet deres ret til fri bevægelighed, altid har opholdt sig i bopælsmedlemsstaten, og som er statsborgere i en anden medlemsstat — bopælsmedlemsstatens afslag på at anerkende en opholdsret for en tredjelandstatsborger, der er forælder til nævnte unionsborgere — tilladt — betingelse — afslaget indebærer ikke, at nævnte borgere fratages den effektive nydelse af kerneindholdet i de rettigheder, som de er tillagt ved unionsborgeres status*

(Art. 20 TEUF)

1. Artikel 20 TEUF og 21 TEUF skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at en medlemsstat nægter en tredjelandstatsborger ret til at opholde sig på sit område, når denne statsborger er eneforsørger af små børn, som er unionsborgere, og som har opholdt sig sammen med den pågældende tredjelandstatsborger i denne medlemsstat siden deres fødsel, uden at de er statsborgere i denne samme stat eller har gjort brug af deres ret til fri bevægelighed, for så vidt som disse unionsborgere ikke opfylder de betingelser, der er fastsat i direktiv 2004/38 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område. Dette direktivs artikel 7, stk. 1, litra b), som bestemmer, at sådanne unionsborgere skal råde over tilstrækkelige midler og en sygeforsikring, der dækker samtlige risici, skal ganske vist fortolkes således, at det er tilstrækkeligt, at unionsborgerne har sådanne midler til rådighed, uden at denne bestemmelse

indebærer noget som helst krav med hensyn til, hvor midlerne kommer fra, idet de bl.a. kan tilvejebringes af en statsborger fra et tredjeland, der er forælder til de pågældende mindreårige statsborgere. Hvis betingelserne i artikel 7, stk. 1, i direktiv 2004/38 ikke er opfyldt, skal artikel 21 TEUF dog fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at deres forælder nægtes ret til at opholde sig på bopælsmedlemsstatens område.

(jf. præmis 27, 29-31 og 36 samt domskonkl.)

2. Hvad angår artikel 20 TEUF findes der meget særlige situationer, hvor – uanset den omstændighed, at den afledte ret vedrørende tredjelandsstatsborgeres opholdsret ikke finder anvendelse, og den pågældende unionsborger ikke har udøvet sin ret til fri bevægelighed – en tredjelandsstatsborger, som er familiemedlem til en unionsborger, undtagelsesvis ikke kan nægtes en opholdsret, idet den effektive virkning af det unionsborgerskab, som tilkommer ham, ellers ville blive bragt i fare, såfremt denne unionsborger som følge af et sådant afslag reelt er nødsaget til at forlade Unionens område som helhed, idet han således fratages den effektive nydelse af kerneindholdet i de rettigheder, som er tillagt ved unionsborgerens status. En tredjelandsstatsborger, der er eneforsørger af små børn, som er unionsborgere, og som har opholdt sig sammen med den pågældende tredjelandsstatsborger i en medlemsstat siden deres fødsel, uden at de er statsborgere i denne stat, kunne imidlertid få en afledt ret til at tage ophold med dem i den medlemsstat, hvor de er statsborgere. Det følger heraf, at et afslag fra myndighederne i disse unionsborgeres bopælsmedlemsstat på at give opholdsret til deres forælder, der er tredjelandsstatsborger, principielt ikke må have til følge, at dennes børn forpligtes til at forlade Unionens område som helhed.

(jf. præmis 32, 34 og 35)